Кор. 3901 (15)

Још једарел и локче стара беспостиша! Шекспир ђсте или није Шекспир

Енгчези су чудан свет омиљена је реч великог броја људи. Ми лично пре бисмо рекли да су чудне и необичан свет. Острвски положај земље чини ту нешто строга климе чини нешто али човек сам чини највише. Људи су учинили да од Енгчеза постане најзрелија нација на свету. У Људска је заслуга што је не само једна енгческа пракса у току историје дала чудотворне резултате. Историја Енгческе је страшна; све што је било крупно и велико морало је бити вршак оно што су англини звали акумен најстрашније ч чуловиште међу краљевима био је Ригчез Хенрик 8 Најснажнија жена човек била је енгческиња краљица Јелисавета. Француски песник жил Лафорг забележио је био је ожењен енгческињом има три пола у нашем сжети : мушкарци жене и Енгческиње. Најсавршенији јунак који у часу победе гине био је Енгчез Адмирал Нелсон који се на своме броду крвав руши у национану радост и понос . Човек који је скрхао Наполеона био је Енгчез лука од Велингтона. Људи који су израчунали и исцртали кретање сонарнога с истема и који су прокламовали закон гравитације били су енгчези. Људи који су узаконили да велики песник мора бити велики мислилац били су Енгчези и у Шејспиру доказали и показали да највећи песник не може писати друго до трагедију и драму. Људи који су успоставили закон да женска бедра и груди и мушка сила и такве физиолошке стилови не могу у поезију бити су Енгчези и створили су прву лирску поезију света.

Из тих вршака из тих екумена вршаче су ветре добре и зле и од тих ветара је поп
ако постала енглеска зрелост Стари Римљани су веровали и прорицали победе из
ветрина на вршцима копља легионара. Еуспиција екс екуминибус. Енглези су из ве
тара на својим вршцима људима читали своје дувности и праве и почно изралили св
своју зрелост. Ту зрелост није нимало тешко демонстровати и примерима из данашње
енглескеполитике законодавства разних друштвених уређења мудрим прилагођавањима
из правила из стрпљивих
и реформама при поразима и губитцима у философији у књитевмости чекања да кири
ка која је сасвим изгубилапесму опет пропева. Нама је овде и данас потребно дар
зрелост Енглеза позајмучемо чиљеницом овом: интелектуалним и моралним правилом за
свако размишљање свака дебата свака написана књига сваки истраживачки напор
мора избегнути један или више екумен закључака то јест довршних закључака који м
могу одговорно принити на себе практично извршење нађеног смишљеног изискув
аног.

Више и од педесет година како су се тај посао позвани енглези већ
и дискутовали: како створити снажан и мериторан критички часопис колики да буде
спољашњим обимом / формат и станица број / колики да буде унутрашњим обимом / м
пео културни свет и ли Европа или само Британија који квалитет и колики број
сарадника најзад које ново специфично обележје да му се даде па да се буде до
краја заједмчена слобода критике отстрањена свака лична наклоност и пристрасност
ма које врсте Дошло се до доидта зрелога екумен закључка који сви живо и здрав
и с перјаницом на капи носи праксу и остварење чувени П Д Ф којиобухвата

све области хуманиорашћенога културног света на исток запад север и југ који има формат новина и сваких осам дана бар шеснаест страна са по пет стубаца рекатив ситнога слога који има хиљаде сарадника међу сигурним и прави им знаци а ствари и који је као специфично обележје увео регулу да нико не потписује свој рад сваг но да ли је уводна већика расправа врло стручна научни приказ књижевна критика комперативна студија. нема потписа не може се знати ко је писао текст јер у с самом Лондону да оставимо по страни многе универзитете са пробраним стручњаци ма за све што што занима људ човечји и активност његову само у Лондону има ре пима одмах на први покрет руке или проста педесет печених стручњака за сваку фи несу класике или модернистике. Кад дође нека голишњица чак нека умре кад је нек створио уметничко дело или написао књигу од пурпурнога знач аја нико у културн ме свету нико бржи од Л С да прикаже оцени метне прст на нешто ново и особито Нису увек духовити Енглези али су увек зрели. Непотписане критике и суови извеш таци су Енглезе оне критиковане и оне обавештаване до правога спартанства. Увек се оправданост и зреност тако објављиваних критика и свршено. У кореспонденцији књемичкој и информативној која је у Л С жива и на нивоу високом нико не залуди не грибеша не испарази текста не полмеђе не рискира него ваш сарадник то и то и свршено. Та дисциплина укинкат је енглеских акумен закључака. Нас лично на при врло би занимало и у своје време нас је просто болела врло оштра кр итика на ли још мислога и омеђу четворицом Оксфорђана угледнога песника Мак Ниса која је би

Мак Нис сам изјаво је једном приликом у јавности само толико да л сет година ће неће писати поезију и како је по струци класична књижевност отишао је у тину за директор енглеског института. Нити је "одговара " нити слушио нити изазивао. Делини зрео свет према слободи сврхучне критике и према стојим даљим програму раја. Занимљивање и еосала судбина те четворице другова Оксфордских питомаца. Сспендер је претставник Британије на свеко свима интернационалним културним кон ресима или у стаћним одборим те врсте. Вистан је отишао дефинитивно у Америку и пише једну формом савршену дубоко интелектуалну поезију али у којој има много певања. Мак Нис је погођен у крило и сад мог презирави ти и одговорити на о ну непотписану критику потписаним радом или потписао и сам критику. Сеси је ву нев давно изабран за проф Поезије у Оксфорду.

Треба међутим додати та тазрета и отмена прта: није потпис важан него с твар оно што је казано и написао није у продужењу те тенденције ва важно о песниче ни твоје име него је важно фтаси калар да остариш потписано ил непотписано те је не од осивања Д с него у духу нарида од вајкада. То је скуп пуо неколико сандучића рукописа Д босвета које сада излазју и енг и у ам као ке босветов дневник у Д нико не зна. То антологијама је доста чирских лепих песа чији су аутори непознати. Писац Трасри 17 век написао је вапредне текстове фило софске поетског пта та и није журио ни гура о да их шаље одмо давно и тек су у 19 веку пронађе ни опрљени и штампани и сада су чести питату у текстотима најбо ових писаца. Можда је као свакога енгкеза Траерна интересовала проблематика око

једног књижевника можда је скутио или био уверен да што је писао претстављаврем
ност и до ситри се занимао мислима и замислима у вези са тим проблематиком. Ч
на тако енглески чудна појава јесу такозвана јуниусова писма пипубликована
у једном часопису друге половине 18 стог политичке садржине али врло духовита и
и од знатне литерарне вредности публикована анонимно под псевдонимом ЈуниусСа
снагом талента и речитости нападане је ту све од краља и парламента пада И ако кр
кроз писма пробија један јак републикански иронијски цинизам писана су вешто пр
мањархистичком духи брит устава и зато процес против издавача тих писама која у
једнако прештампавана није донео никакваштета вади. Писмаداзе у најбољу нај
јаснију прозу енглеске. Ни издавач никада није сазнао ко је писац хонорар писац
мијетравио други до неколико егземплара књига Публикасе искидала негадајући
Још половином 19 века изгаснуте су књиге о Јуниусу о његову лицу и низови кнјиг
за Јуниуса али се до данашњега дана не зна ко је био тај писац. Потпуно зреда
је била намера тога човека велика енергија да напише неколико књига писама и н
најзад решеност акумен закључак да име не треба потписати никада не треба одат
никада И не одати га уза сву зрелост при околностима У тај рез доказ случај о
Књигом под грчким насловом Викон Базилике писаном у 17 веку у доба краља Чарлса
1 онога који ће изгубити главу а пању у кромвеловој револуцији и до данас перш
од времена навреме нових радова истраживачких не може да успостави ко је писац
књиге која је изашла без потписа У О вредности књ иге се увек говори позивирне

има философских текстова историских поетских Као аутори помињу се краљ који је био као чарлс 2 врло културан човек Вијалика Голм евентуално Харингтон Писам има доста и Голмових и његове жене и краљевих са пљмишљањем дала ови нигде није јасно казано да ли краљ да ли Голм да ли у сарадњи Такође још једно дело ов врсте чији аутор није се старао за своју славу ниједоставио никакава документа и по којима би у сруга времена други људи могли установити Ауторство.

Међу те којима није много стало до друштвеног одобравања спадао је кренит енглез и Шекспир. Њега је интересовала проблематикагонила га у мисли и рад проблентика а штампање под пу ним потписом али ако је било сарадње ма које врсте под пуним објављивањем тога то је колаборацио у позадину Шекспир такав није се старао за своју бесмртност ону која је са ставље,а из интимних и правих људских аката из глупости из скупљање пелуђиша и с помоћу којих се понешти утврди замного шта измисли изфантазира с помоћу дневника дизоришне околности су онда биле такве да је то стриктно и дубомерно чувао манускрипта и строг рачун ко је све писао напомене и упутства за глумце и за сцену то се није дало строго лично сујетно и с помислима на бесмртност осигуравати. Претставе су спремане комади често брзо довршивани на ђежеву увера шна жеву некога великаша брзо довршивање рађено је понекад у двоје у троје аутора и уз сарадњу глумца који носи главне карактере. После првре претставе са успехом или са замеркама мењало се брисало додавало. Тај после пете десете претставе на казиште је до мирног дефинисања и постављање редакције самога књижевнога дела.

Ј доба шекспира мање раније мање касније било је бар десет драмских песама од јасног талента међу њима неколико јаких поета или снажних романтичара за драме крваве које су их стручњачки звали Марло је био уз шекспира један од најдаровитијих најочигледније поетски мађан драмски писац Спочетка колико је М живео упоредо са Шекспиром публика је тражилаод причике трипута марлоа па двапутаили једанпут Шекспиров комад. Марло је убијен не знасе у оној гужви живота као си темперамен врити гениални или радити занатски као папучари ствар ати Еверде друге Фауста Марло / Хамлета и Макбета као у јуришу као у грозничавим деламима не зна се тачно ни како ни зашто И ми се бојимо мое једнога дана неко неки Десен или Лефран измислити и такву кампању за Марло није сасвим умро скоро се и он напо у појачаним способностима Шекспирово дело. Зашто за не О марлоу ипак има у ду делу евидентних доказа ко је био шта је могао шта ће моћи ако живи док се о оне друге фигуре које полемеђу пол име Шекспира за кте разни кандидати за Шекспи фигуре од магле ситуцете о којима се зна исте нетике колико о Ш или ни толике и се пишу по двор и бел свеске за су они Шекспир а шекспирово име ко зна зашто су узели а своје прећутали можда по енглеској навици и игри да се играју анонимности да визионарски пребацују снаја дела у другу епоху међ сасвом друге генерацију је и књижевне екотности да се играју са сумом о својој врелности и дане маре за ти су ипак довољно осигурани ће своје за друштвену апробацију , ау својим гробом.

Зачуде који су делареа почели да сумњају или да тврде или да верују

или да хазардирају неки као пронаћазак који ће хазардно одјеларел искочити ужасно истрајно упорно тврдоглаво да кажемо неурастенично раздражено стаје и на своме гнелишту уколико је то гнелиште иначе на своме капрису на своме дрвенок коњу на којем се као дечаци клацкају Шелијева писма сва фалсифи без краја и конца и мисле да јашу и путују и нештокати сакрио их уништио ниј нешто раде. Енгкески професор и писац Довсон је један много посао Има их још у енгческој Овде нас дане занима француз професор и он и научник који се зове Збен Ефрен прву своју књигу расправу о т ме да шекспит није Шекспир него неко други писао је тако читамо пре тридесетак госина ми ту пр ву књигу нисмо читали и сада је нисмо у стању набавити. Другу књигу је довр недавно као врло стар човек дакле журио неодољиво да не умре док то не заок ругли а за све о време јахао када је год стигао вероватно на дрвеном коњи.

Нама то нешто сп кулирање и предлагање разних кандидата за Шекспира изгледа чисто један ипра јед но прегањање са сн сенима. Сени додуше јесу нешто по пропрпију али мислимо само у метафизичком смислу у лепбате не могу указити накнадне документе о себи не могу доиста ни када пружити а кад би могли не бо хтели из два разлога И сви се они деле сасв извесно на оне који нису Шекспир иако се за њих заузимају Ефрени и Госони и на оног једног који један само може бити и који спада у низ онту раније по менутих Енгчеза коренитих којима није много стало до друштвеног узнања на дан знање и опобрзања и који су документа презирали од почетнога стања свог превма њима који су их и ништили или сматрали чисто својим стварима које

на свету не тичу. То су били људи који су знали шта је приватан живот прајвеси и знали бранити тај приватан живот а за документа разна писма дугуље рачуни ови писи изваршени примедбе за бесмртнос т а се скупи није посао једнога човека него сарадња многох И кад ништ нема онда значи да је све у царству спекулација царство које научници зачудо више воле него имагинативни писци . Ми лично пред тим судом који инспенирају још живи писци над фигурама у Доњем свету ми имамо предност да остајемо хладни иако смо доста таквих радова читали између других и стулију код нас В апоповића. Лек је занимљиво пратити данаш претпоставке и аранжмане које стварају побијачи Шекспира некада се морате баш и задивити како је спекулација спекулативна ати газагрејати се за или против нисмо никада могли Загињемо да нам неко каже о томе шаку и и остављамо да то питање чеби и даље у области где земаљски поступци ништа не могу. Нема јемито кад неко над тим шашавим узалудним турниром каже духовиту реч или каже либру шаку или нам је ми но што сами чинимо да се све то ради умиљења обе стране баши у области симбох ске метафоре. неко је добро рекао поодом проф Досона : Не може да гледа у сунце жмири и бог те пита шта кроз свој жмирех види. Један шаљивчина режисер казао ф увукавши у шаку одличног великог гнумца шекспирових улога свога пријатеља ово Ја не знам докле ће се људи сећати је ли Шекспит Бекон шекспир или ниједан гнумац или нико. Твар је врло проста Треба отворити гробове Бекона и Шекспира а ти да играш поједњима велику сцену из Хамлета па који се од њих двојице у гробу преврне тај је сигурни аутор оних величанствених трагедија и комедија. Или нам је мила нафа шимболика

/0

која се од срца смеје и једној и другој страни јер је шекспир и наводни Шекспи
и поништитељ "експира борј један или д ва или пет све је то мртво и прах /
шти биреково Хамчет за прах Ах ветиког ко зна ко је начинио бјато да запуши ђи
месињу кочебу ланштар не луда / стварно и опипљиво и свима чулима и маштама
уживљиво је ту дело позориште најлеће на свету поезија најјаче на свету. Ми
Мистимо на "експира којега год хоћете који на табула. Помаже ту типичне и жив
на слика енгиских градова паркова Енглези не воле ни градиве ни зидове. Они
воле дрвеће живо њихово дрвеће из вечно влажне климе и не претерани јакога
сунца које шиновско и у свим обилјима правилно си и јентачности и воле траву
и воле воду реку или језеро и воле на води разне вод не птице а нарочито своју
северну птицу табула. Источни зид Стратфирдско г позоришта безмало је загазио
у воду и ту смо јелмрел у мировања ставу гледали једнога крупног живог табула
као обично и више него обично овај табул никога не види никога не гледа пов
у себе окренут спољни поглед тамо изврштен то је ето данас и за нас шекспир
у симболу. Крај стратфордског позоришта био као снег непомичан као да није и
жив али нечим тајанственим у своме некретању и бутању и немрштености туђ и
човек нема начина да се с њим ступи у неквакав колир то је симбол Шекспира.

"експиров рад и творевина је нешто такт огромно да
човек иза тога феномен надчовек постаје свевиш иреченантни Формално ми је нај
ближе да мислим на симбол табула што тамо крај стратфордског позоришта живи и
као запечаћена тајна тепа дивна обликом али непроникљива.

Уостаном ја прелазе за тренутак на питање об
јективних и субјективних песника и с њима у вези на питање биографије и пов
ратака из живота и тика из из минуле егзистенције песника. Бавио с ер бе
тим питањем боље од њега критичара бавили су се тим питањем песници мислиоци
и философи какви су били Колериџ и за њим Браунинг. Ј пите је мишљење критичара
па и песникакоји су се бавили теоријом поезије и песничкога стила да за обје
тивног песника није потребно знати биографију имати податке у животу и егзис
тенцији а то само је довољно задовољена чиваоеа. Браунинг пишући о Шекиру и
же за ојбјективне песнике да ту живот песников мишља више чије потребан за раз
мевање и за уживање у делу колико није потр бан анатомски модел некога дрвеа

за задовољство од укуса његова школа. Субјективни песник то је друга Гети је био субјективан песник и ту је по мишљењу Брауминга добро довела збирка његових писама који је Б и префасирао зато се убрзо сазнало да су сва та писма из мишљотиме и фалсификати и да Гети стварно прикривно кула Јункус писао енкем па и Шекспир. Зато ики Б је објективан пес ник Ја ли рали спекулативни теме кве ветиким трагедијама или рали живи живот он је мрван објективни интелект зато мрвна мајта песника који је у основи објективан интелект и зато у метафори ни неисцрпан. Инвентивност мајта у зту које је моралмо зто и оно које је нема јачство у трагици историје и човека он изе ка макабр зти рационална објективни интелект разрешава све У сваком комаду краљ имата систем мисли стајан и трајан некада у енгл истор комадима повремени зти изнек довршен систем мисли носи ствар.

живимо у времену агресора и агресије. Незнату нам очевидно ствар која од времена на време опет искочи као беја из таласа и која зже да шекспир није шекспир него неко други да је Монтајер у Тартифу Корнеј да чивено дело 17 века није написао мрен на Гоци него мрав черчс други онај моме је револуција одмета главу то ствар смо некад скупним именом називати уз себи опет почиво процес научничких дискриминација који се мишеља на сваки амбиција и аспирација покупе расправу у и доказе дајна страна не може до ноћ- кратко да мстакне слабости или контрадикција противничке стране намрану се противницим убуте јер морају у недовршеном и недовршивом процесу да убуте чак у нечему и попуште своме или коначнокрају оном с друге стране зти после дужег или краћег времена поводом неког повода процес пјане опет и онда се вий ли опет да ништа нису постали бољи ни јачи ни други у току времена или јпосе неких увиђања и попуштања Ко мајао се ња аргумент или одјачала памет 88 го дошњег Фонтуза дефаме и чети у штампу нове књиге да шекспир није шекспир да је овога пута дефинитивни кандидат за Шекспира Ричард Стенлиј барон Дерби..., Ја се ту човек финог и памтног текста проф Шмидера кад је говорио о р потпуним 48 у разним земљама и народима : ...Гети су се напије уједнимиле регенерисале или васкрснуле п одако се покаже да ништа нису боље него остале

нешије. Много или у француској расправи о томе из пера разних писаца и научника да се под маском Молијера заправо крије Пјер Корнеј да је Корнеј главни аутор мајсторових комедија. У току я времена ми смо читали и кроћи и дужи рад о тој теми али никада нисмо стекли неко убеђење чак ни јасан поглед у процедуру и у документе. Нешто свугдедостаје Ствар тако у историји у светском или духовном животу нека мала рупа која никада не може да се попуни. Сада је писац "при пуђ Пуђај и ставио писмо иза маску књижицу са чудним насловом Пјер Корнеј Тартиф или комедија о хипокритству приказао и предговор написао Анри Пуђај ми ту књужицу нисмо видели а вероватно нећемо доживети ни оно велико дело које Пуђ спрема и обећава. Часак он тврди као тему: "Корнеј је продао Молијеру као позоришном управљачу један рукопис дело у три чина. а комедиограф је то после проширио и разтањио у петчинова. У критици коју смо читали стоји за Пуђај то у ју другом предговору ниједним није доказано. Осим тога ми не знамо да је Тартиф Молијеров тастањен и разбијена ствар "ма сад закачка изравно да ће није не би би било агресора ни дискриминација. Забележено је тачно у версајским регистрима д јекомаз игран у три чина 19 у 1664 " три чина који су прави" и у томе је закачка. Па ни је тартуф у та три чина 1664 значио исо комад. Чак исте године селом месеца касније игран је комад под називом ампостер. онда д комад забрањен и 1669 поново поново у ати са исправкама Дуја 14 ај је текст штампан Сад се питају они који нису са Пуђај хоће ли се моћи у том тексту наћ онај који је био у Версају чуо 1664 Пуђај тврди да ће још доказати изјавуј м ћ и у овом предговору "на неко место приписује Корнеју а неке везе и спенске полемикеМолијеру спомиње и амбитриоча који је добио одјеке изразиту косу еше краћа коме је то била бесмртност...Седамнаести век педесетак година после шекспирова доба и век најјачих генија у свима појмима и одјецима не вер је се у јгенија не може да се претпостави да је и Молијер могао оно у што се у доба јесосвете веровало да су у човеку неограничене моћи али са јесосветом пима јеаиста отишао нешто што се чуде није поновило! да ли човек верује да може објаснити то је као остварити Заиста тај свет је онда између шеснаестог 17 века заузимао неко централно место елементи хаоса и сиг бити у њима ти

тако разноврсни да су имали всмоуверење бескрајно и стварали заиста чуда по обину снаги и сви колективно сведоче најјачи срезви и мањи да је био могућан И шекспир под овиб или оним именом. Читаоветаоци чине једну петину кад умети реч сенса и само у такве времена без фрагментацијe човекоа без настраживања сами на бази датума и хипитеза / хипотеза се често рађа не из факта него из и амбиције У шекспирово доба све је биио крупније све широко као бојја васи она свугде све могућности. Ми смо после све фрагментирали исецкали сузили . У шекспирово доба нешт о шта је за храму најважније то је биио убеђење: са своф фонософијом универсалности није се сматрало да је човеков карактер фиксирајe да је коспелност у људским анципјеме или да се човекоко понашање може утерати у ване оквире. Све широко Догађања мењајv карактер и мајјачих људи савијајv и људе. превијајv и пребијајv људе. Шекспир је у јетном тексту одлично објаснио Хамлета Принц који је тошао под утицај такви и ајетаиу снага

Чи група поетске Шекспира хоспхом и сжет таја имали су јетан механизам сенсибилитета који је просто прожимао свеке врсте искуства. Чувени ренесансни Фаустов а Фамбурлен чека да постане бог Едвард други скира крујv и хаје је а занима га смрт и уништење Хектор и Фауст познате је . Отуда су улеи камати драматску енергију конфликтима у човеку чек и у чирили Дон на пример

Хефрен не зна шта је то очи инв туиција која улази кким по гласи где се разум бојава

мекке се то репутација праве шекс и Мекиеу истериске психијатриске криминалне.

грбуем Брин перфектно зто хоће на свету гр перфектно добро не може више никада хоћати." наш сваким успехом прекч етстве

„ми зап почетак у Тургењевљеву животу и с ж тим у вези јетна тако да кажемо метафоричка констатација о праћности великога уметника. Тургењев није могао ћ прими у сваје време кривје све мишљенисте како су они волели да се називају зато што нису имали никакву веру. У базаров иначе најмушкијем свом мушкарцу дао је те : пуно ги ниу особиа храброст помос

чувајна памет али зато што без икакве вере ми другима ми себи већ и помоћ
Неми нису Тургењева па,или иако је Писаревкаву сејанини ошеви и деца написе в
веле лошичаи рад критику. Кад је Тургењев позвао добро све што му припада му
умре начазити су се у епсу политичком жиста онуу мнадих Постаци су му декаш
на гр б са натписом : мртви неумрломе. Ја мисим нешт лсично смемо ми дане
казати е овим агресорима свеђеме шта ће истинито или вишептовано порицаби из
виховиx непера "ртви пишиштавају неумрлога.

Карактеристика јелисаветанске г дема фитосахије и
поезије боље је вера у јединство Бог његова васиона човек и камар и рђав сви
карактери и све како их загађаша кехају и мењају сва је то једна једна енергија
се узимају ствара се добро и зло у оквиру јединства Свеје свет све је бог све
је човек чије су моћи безграничне. Хамлет најјачег мучи јер је песник у њега
успео ставити сва укрштања све могућности пету васиону маразних ону које се пи
рајним аукама нема везе Стуја га једнако истумачуја данашње време фрагментир
њега и век хоће му стаћан карактер а Шекспир је баш показивао да деца га буди
а он их са другом страном карактера или једним фазом карактера даље мучи. Не
Шекспир је био цео човек и мозак и срце не мога кључиће бити са великиу поез
том и мисао и интиниција и критичар чамечанства и пријатељ чојечанства. Дав
мањи ти сумњиши не могу више за замисте човека који није спецификиран није
фергментизиран који се бавио стварима и о се не мењају од генерације до гене
рације Чуди се Пефрах како је обрађивао високе класе и зиза шта је по дворови
ма Он заборавља да је у Ш време друштво било строго подељено у класе да је "
и други гаумци и драматичари писали и играли за двор и великаше Треба се сети
то великога говора Улиса у Троилус и Кресида и других па да се види да је Ш б
био дете свога доба и себе таква какав стављао међу најјаче и марко за најја
че и најотменије. Платон јевеђ писао у учио да је природа човекова као тежак
текст који се смисао морадешифровати Шкспир је то у драмама радио бољега веш
Загонетка и Мајком и отаца и хамлет и Магбет и Лајстеф и ма не Човек жена или
каза не значи једно и немоћа се у финисати И сада тога човека ситни мучиши
хоће да дефиницу потврђу пах и аргумента који пливају у ваздуху

човек је нити шта кенгисиен химан учини ех него хегабајн гакраузју или је ено шторавке Јv ер јvр хиз с крикер

Туђи интелекта реге се аргументим и ех и ниђх шта ф хоће: ови натежу један аргумент на хве стране треба да покаже Е није шекспир и да Стенли јесте шекаспир.

Није ни загонетка зашто онај хебем и тарлегтаки Дир етера Кордечијеј и мечта в обхари свачим хве рbеве кћери Ш не зјекаузје много само песке арче тачне изнеки трагичне песнетиће Лирске акта. Ко може књижато и епрекатам како је бестија Клеопатра питомије јој је хве добру чисту атрибута умрла пуе енитом смрћу римљанском У т м јединм моменту је тако и такавбиче и хрите не тарлим кве ка каже Шекспир Ква гед ниј начији мелиум генија природа не прописује правце науци него уметности е дечикарец Канта.

И зашто ћуки имају потребу за фрагментизирају великину ув уметност за чију величину сведочи најбирмије : траје траје перски.

Дефрен је ква хве ина јака мотива доказа: претмет ћубеморе обрабhн у пет врема ех којих ми истичемо кво најрозматијеи и у ква правце кве најтипичнији Отело и Зимске бајке арче карактеристичне пехитачиме елмах за онога који убомору иђе писве из праве кожиљењости у оба случаја неосновано и друго за је немогубно за је један човек те све знае и могао. У животу мотике се зна а не зн се ништа кве иђе бити ћубем мере матеру жену остави- друге баже мој пкумен и занурекен и све иште бе гаташ па је те разлог за се пљмишља на Стенлија који је савим невежан и ничим није доказао ни избјмау за је он Шекспир сем јакон ћубемером времо својој потоњој жени дечисавати које се срећни разрешила, Дорхови херби тем у е8 веку имају важност кве државнипи министри гоморнипи један је превидити Итијан и арче образован човек тај се гаве Бихарр Цефти а онај иђе био ни племић ни научник ни песник ни хрвмски писац Енциклопедије га не помињу историје литературе га не помињу међу иким бескрајним именима те епохе ни ведиш и свевим мелих. Ћем за је један ех безимених који су они и хоћа потпу да постане

терцима окончане на један специјалан начин. Čомбет је сигурно сит и пресит при стиховима текстовима сачувао форме које се код нас мистике најпре у римама певају и рецитују и п ј решио се ће сву велику књигу посветити римама. Много је смелије у преносу правца него комедије у покту али ће још мање на прикупи смелије пре не ито говорим овде. -моготе риме окушат отвуки и прекомпо гем неке биће чак се човек загреје за јачне отвуки се захвати. комбет покрити ни оту риму а занемари ка римује ситуацију са употребљеном речју. Стоји у оригиналу за угрожимо син висеће нешто рече ех висеćмуће кисе какве прости реч али не те реч има затим кисе сримује са речју неке комбет је написао прво висеćмуће кеку. Čести на шаку ито би било и прилагодиће ситуацију и отаку Висеćма ćмути се отклонарајући екцентом за канути текста не отклонарестуацију ни отаку

о и резоку М комбета треба ~~[illegible]~~ зазвочет приказане а сада нам је ех четири стиховима преноса у рукама четири "експирене трагедије у претоку неб поменутога Čитаћа богаћанћива Čи је неб ех ранија познат као преносилац -експира и три ех четири ако књижице неб су круго ивлаће. оПет какве Шекспир и шим жестиф отиде сć мало прву поноћ Čитат. Комбет зато ито је биćана у четири пајанја и ито ће комбет остаћи први и кеку више не буде на свету мијешног принца. ..и мимо то Имаме на српско хрватском језику четири преноса Čмлета Доре костива светосава стефановића симе пажуре жива, живаћа богаћанћива. -о песничком кеку и маку по сигурности културнога знаћа језика и познавања енглеске књижевности он је недостојанија засеćа у материјал али на жалост по знате је хабитна негативутокритика потпуно неостајан оне аскеде са којем се мора притварити онаће ито је у духовном року показе ито т том Гемлетном Шекспир камлете с руке мало боћу опет са ћтана називно костив је ко страхоте мајетнак помекеу ко криминалности неаутентичан. Зато кеке мајутим неадекватно језик наш кагекит преносилац човек утемаћа културе називаћу риме језика човек са духом за писанију са куртуи ка не брани свој текст шим осети а осети примиćане ка није успео свој не приćатељ врати на Čази костива и његове преноса Ромеа и Јулија и Čемлета. Čеће занимљиву отвор и отвор које му је кеке ех хебрега духа. Кеке би биће ка се вратимо на кеку ка се исправи ито је четвоно и бахате и туже зну вра и у преносу ману књижевност преко

/I

и испрекидати их се остатком превођења или знатажи светислав оте енглеск
ски и биће песник те је изјавио или на жалост мањи песник колико од Леа још
више можда за иступа за кое на руковања истреса што је почетак туђе памет кажо
нарах добро каже у парадоксу што за туђе памет сумњиша. Исто и ваш и стеф
меријер је на жалу штету кад него јер је основа била судбија о њему је била јеки
ох тетка магла а дејан ох сусеја ветар. Пажљивији је песник са кое три ретко
брујне више он је кратичам и знаменитиам он зна српски или он на зна енглески
" то по мишљ кад је реч о преводу шекспира то је кое ено у стопама дубоко за
звоне нису звонила или от радтета а дејан је за звонимија биле. Можда би ко
пре него што које други или за друге вратити се на ваш ошистити претребити ено
находјене стихове замјенити ох нас између језика шиљешке стихове ј р крај све
те сакра чист поетски ток пјесме кад се је шекспира сит мишитво и нарешитоме
пет мјдиа су поглавимашекспирови стихови усиљене врели хрутати и светлати. Ја
би покушати ту ревизију премда у мени забе срце. Зар сио се мало пута питати
хватајући се за главу скоро онајко мене је могућно било за ваш кестиб онај
песник који се по поетском току и маху мене јарежити свиа се његовом мене је мо
гућно за је писао и потписао то или ито и у откривањи и у преводима. Јесу ли т
обесне шала јесу ли то експериментиа је ти тај човек на мајаве губио разумиам су
сиу о границама и мерама укуса и мисао о средјама је ти губио сиу о сврхама
превода "што комплиментска је мантазиа на тога песника који јечмеа написати
песме које би за мису мајом језиком писане биле у интелектијама светске поези
је и који је писао ено што је оригинаија комплиментиу за него шекспир каже на је
ном месту прекочепери проврха за часак на опаки и мирна се диже о њему гласе
ено дејан пример. хобиховом исписане страница на јаки Дејана бележница отприли
гех 64 та у ка јој је текст познате његове пес е у сиву шекспира / тристо
гаиишљиа Шекспирова о тобањ / која се нешто разликује од штампане или мра
у потпуности тежак недостатак неопростив апокрет у туђе и пусте и уза ту и сму
преко њем на енглески језик. осму тај преиа маглета јасно ау је ваш моско ум
мишљу ка га поеаје у "мглеску за биле штампом у некој енглеској ревији кое
пригодна поезија никла у српском народу. Да ти је увиаио за преиаиа и сиа на
ји ни обрадовала ни узбудила можда сиа мало збуниа Енглеза и је иија сиа

18

или ју је свој или узмам не зна се шта се радује ми знати а мије ми важно

обата текста су ште би се енглески казало тада кестиљ ат хиа верст шта ох мој

бољега ја би скидајте ја пријиа и ја гериша. Ми смо у себи казали: које је оригин

које је правио или је чувени српски оригинал јер ште енглески правио нијебољи

или је чувени енглески оригинал који ме правоу на српски није бољи. У енглеском

тексту имо стихове који изражавају: праве шекспирове тежиције и његове фразе а

Ушисте је енглески текст мерте бите арста оригинала са амбицијама. а српски

затим ушете немогућности и жешести. ми јеу и пример. Енглези кажу за време

саме скиде

грчку реч време тачно као и ми и кру изгаварају је време. У речницима нађикмо ст

ка је већ у 18 веку биа застарео изговор време. ...зи је требао јежестежни стих

на реч

сенте саките себи и он је хвастоћну времес прет

вбрикешпјеаменитожнузвезде у скочеве изјаве и изражајна и писе хиректно збрку

и гетаму језичку. Ја би лабио стих на реч шекспир с он у српски текст уметне

ствох којега у српском неме ја је бог грехови шекспира сам свега кругога

"кемешаја" јаако ја фитосохске стеле они изгаваре ову иру/

верно у јежестежно време такте написено песни времес времес

енглески текст је потписан пуним именом хазар кестиљ стрпски сам почетним стих

ниме Ја се овај енглески текст правеја тешко на српски изашао би нешто још

много стратнијо ох штампане хефинитивне песме чега ту сам неме ко артегра

хеја енгкеска ко пиграшно енглески говор остаје је саме и ако у обе текста

и још и у вар ијенти оно што је пера и у штампаној песми ако не варујеш

шекапире а су срби те и такини зти се посрби. У енглеском примитексти стоји

посрбини постани покрсти се у овој соби а у варујанки по србски постани

брзи брзо брзо наш мимошавиу гробам. ...можа ће мекаја неко и нађи ту некој ст

енглеској арухи часописа или иностраних веза тај наш српски мешавај.

енгкезу ако су те знати а не знаје много реча можа би још поумнити ја је

теза постао немоћ а текст ја је збиљ речи речи речи артег речи са ким што

нема пренесним смисловима незнане сми итаки критику на агакстеншвачку

фитосохију Ајвегера За ште прави зап ше агнеа и ту имог о реи речи и себе се

судбине мегкеза са нашима каже страшан је стих мекте ову научили смо се на

тај стих па ваљаheme се и кеј хајвегера сву штипра на енглеском ремена

речи јежне тишеси које је утета ја обелеги стихови хуибит ваља heme се нау

ма на Хајвегеровту хиперексцефистичку парахексетагију. ако је неко разум

ја у енглеској примила ова такина стихове у ставу Шекспира бојим се ја је

уваљник артеа гнезом Овај песник каже ја је србин ваља нећеме мирати сам

и кеј у срјеској песници намиљаати се а хиперетексцефистичку парахексетагију.

necro hold halo Sight. lack of sounds.